

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/37/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200079
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200079.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľky: H. C., nar. XX. S. XXXX, bytom W. XX, XXX XX D. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/6/2013-13 zo dňa 7. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/6/2013-13 zo dňa 7. mája 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo 6. decembra 2012 podľa § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z. z. odporkyňa zvýšila od 1. januára 2013 navrhovateľke invalidný dôchodok, ktorý sa podľa § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 555/2007 Z. z. považuje za starobný dôchodok na sumu 385,00 Eur mesačne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že invalidný dôchodok, ktorý sa považuje za starobný dôchodok, bol zvýšený o pevnú sumu 5,90 Eur mesačne v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z.

Navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote podala opravný prostriedok, ktorým namietala výšku zvýšenia, pretože podľa jej názoru mal byť zvýšený o 11,20 Eur ako starobný dôchodok.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia opravnému prostriedku navrhovateľky nevyhovel a napadnuté potvrdil. Z odôvodnenia jeho rozsudku vyplýva, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

Proti rozsudku súdu podal navrhovateľka odvolanie, ktorým namietala obdobne ako v opravnom

prostriedku, že jej dôchodok bol zvýšený podľa zákona č. 329/2012 Z. z. písm. g/ s čím nesúhlasí, lebo nie je invalidná dôchodkyňa vôbec - ani pod 70% ani nad 70%. Nesúhlasí s tvrdením, že jej dôchodok nie je starobný, ale iba považovaný za starobný, no v konečnom dôsledku aj tak posudzovaný ako invalidný.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa označila odvolacie dôvody navrhovateľky za neopodstatnené. Podľa jej názoru súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého vec náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, preto rozsudok krajského súdu navrhla potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. augusta 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V konaní nebol sporný skutkový stav tak ako bol zistený súdom prvého stupňa, t.j. že právoplatným rozhodnutím zo dňa 17. júna 1998 podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov bol navrhovateľke priznaný od 6. júna 1998 invalidný dôchodok. Keďže od 17. januára 2001 splnila podmienky nároku na výplatu aj na starobný dôchodok, vyplácal sa jej podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení iba jeden dôchodok, a to vyšší. Keďže invalidný dôchodok bol vyšší ako starobný dôchodok, vyplácal sa jej invalidný dôchodok a nárok na výplatu starobného dôchodku zanikol.

V zmysle § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 555/2007 Z. z. sa invalidný dôchodok navrhovateľky považuje za starobný dôchodok.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako vlastné (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 219 ods. 2 OSP). Odvolací súd len konštatuje, že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov podaného opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne, s ktorými sa súd prvého stupňa náležitým spôsobom vysporiadal a jeho skutkové a právne závery o tom, že vyplácaný dôchodok je invalidným dôchodkom navrhovateľky aj naďalej a podľa § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 555/2007 Z. z. sa za starobný dôchodok iba považuje, nárok na starobný dôchodok v nižšej sume navrhovateľke podľa § 263 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. zanikol a pre zvýšenie invalidného dôchodku navrhovateľky, ktorý sa považuje za starobný dôchodok, sa preto správne použila pevná suma 5,90 Eur na rok 2013, čo je v súlade s § 1 písm. g/ opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z. sú presvedčivé a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu v čase vydania rozhodnutia (ktorý je pre súd v zmysle § 250i ods. 1 zákona rozhodujúci), postupu odporkyne, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia a napokon ani samotnému rozhodnutiu nemožno v zmysle námietok navrhovateľky vytýkať porušenie zákona odôvodňujúce jeho zrušenie a takéto porušenie zákona nekonkretizovala ani navrhovateľka. Súd prvého stupňa preto dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a opravnému prostriedku navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.